

WYROK ZESPOŁU ORZEKAJĄCEGO

Smart Kid S.A. przeciwko Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe
ARTMEB Marian Łuczak
Sprawa Nr D2025-1485

1. Strony postępowania

Powodem jest Smart Kid S.A., Polska, reprezentowana przez SAVAS Radcowie Prawni, Polska.

Pozwanym jest Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ARTMEB Marian Łuczak, Polska, reprezentowane przez Law_in, Polska.

2. Nazwa Domeny i Rejestrator

Sporna nazwa domeny to <smarkidbelt.com> ("Nazwa Domeny"). Rejestratorem Nazwy Domeny jest NetArt Registrar Sp. z o.o. ("Rejestrator").

3. Etapy postępowania administracyjnego

Pozew został wniesiony w języku polskim do Centrum Arbitrażu i Mediacji przy Światowej Organizacji Własności Intelektualnej ("Centrum") w dniu 11 kwietnia 2025 r. W dniu 11 kwietnia 2025 r. Centrum przekazało Rejestratorowi pocztą elektroniczną wniosek o weryfikację rejestratora w związku z Nazwą Domeny. W dniu 14 kwietnia 2025 r. Rejestrator przesłał pocztą elektroniczną do Centrum swoją odpowiedź weryfikacyjną, w której ujawnił dane rejestrującego i dane kontaktowe dla Nazwy Domeny, które różniły się od danych pozwanego (Maciej Łuczak, Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe "ARTMEB" Marian Łuczak) i danych kontaktowych podanych w Skardze. Centrum wysłało wiadomość e-mail do Powoda w dniu 15 kwietnia 2025 r., podając dane rejestrującego i dane kontaktowe ujawnione przez Rejestratora oraz zapraszając Powoda do złożenia zaktualizowanej Skargi. Powód złożył zaktualizowaną Skargę w dniu 17 kwietnia 2025 r.

Centrum zweryfikowało, że Skarga wraz ze zaktualizowaną Skargą spełnia wymogi formalne określone w Jednolitej Polityce Rozstrzygania Sporów o Nazwy Domen ("Polityka" lub "UDRP"), Regulaminie dla Jednolitej Polityki Rozstrzygania Sporów ("Regulamin") oraz Regulaminie Dodatkowym WIPO do Jednolitej Polityki Rozstrzygania Sporów o Nazwy Domen ("Regulamin Dodatkowy").

Zgodnie z paragrafem 2 i 4 Regulaminu Centrum formalnie powiadomiło Pozwanego o Skardze, a postępowanie rozpoczęło się 28 kwietnia 2025 r. Zgodnie z paragrafem 5 Regulaminu termin na złożenie Odpowiedzi na Skargę upływał 18 maja 2025 r. Odpowiedź została złożona przed Centrum w dniu 16 maja 2025 r.

W dniu 9 maja 2025 r. Centrum poinformowało Rejestratora, że Nazwa Domeny wygasa 27 czerwca 2025 r. Centrum poprosiło o potwierdzenie, że Nazwa Domeny pozostanie zablokowana do końca postępowania UDRP. W dniu 12 maja 2025 r. Rejestrator odpowiedział, że do zakończenia postępowania UDRP Nazwa Domeny nie zostanie usunięta. Po zakończeniu postępowania UDRP Nazwa Domeny będzie mogła zostać odnowiona przez właściwą stronę.

Centrum powołało Piotra Nowaczyka jako Arbitra w sprawie w dniu 21 maja 2025 r. Zespół Orzekający stwierdza, że został prawidłowo ukonstytuowany. Zespół Orzekający złożył Oświadczenie o akceptacji oraz Deklarację bezstronności i niezależności, zgodnie z wymogami Centrum w celu zapewnienia zgodności z paragrafem 7 Regulaminu.

W dniu 12 czerwca 2025 r. Zespół Orzekający wydał Zarządzenie Proceduralne nr 1, w drodze którego zaprosił Strony do złożenia uzupełniających pism wyjaśniających okoliczności związane z rejestracją i używaniem spornego adresu domeny w celu umożliwienia rozstrzygnięcia, czy sporny adres domeny został zarejestrowany i jest używany w złej wierze.

Powód złożył odpowiedź na Zarządzenie Proceduralne nr 1 w dniu 17 czerwca 2025 r., zaś Pozwany w dniu 21 czerwca 2025 r.

4. Fakty sprawy

Powód jest producentem urządzenia przytrzymującego umożliwiającego przewożenie dzieci w samochodach, oferowanego pod marką SMART KID BELT.

Powód został założony w dniu 11 lutego 2016 r. jako BRAXX Sp. z o.o., a następnie w 2019 r. został przekształcony w Smart Kid S.A.

Pozwany był współzałożycielem oraz wspólnikiem Powoda. Pozwany objął udziały w spółce powodowej w zamian za przeniesienie praw do wynalazku, który następnie został skomercjalizowany pod marką SMART KID BELT. Pozwany pełnił również funkcję członka zarządu Powoda od dnia 17 marca 2017 r. do dnia 13 marca 2024 r.

Powód jest właścicielem następujących znaków towarowych SMARTKIDBELT:

- znak towarowy słowny o nr R.305431, zarejestrowany przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 7 grudnia 2017 r.;
- międzynarodowy znak towarowy graficzny nr 1510642, zarejestrowany przez Światową Organizację Własności Intelktualnej (WIPO) w dniu 15 listopada 2019 r.;
- znak towarowy słowny nr 7315594, zarejestrowany przez Urząd Patentów i Znaków Towarowych Stanów Zjednoczonych w dniu 27 lutego 2024 r.

Nazwa Domeny została zarejestrowana w dniu 27 czerwca 2016 r. Od tego czasu Nazwa Domeny stanowiła główny kanał sprzedaży produktów Powoda za pośrednictwem powiązanego z Nazwą Domeny sklepu internetowego, a także podstawowe narzędzie komunikacji Powoda.

Zgodnie z twierdzeniami Powoda, od czerwca 2024 r. utracił on możliwość korzystania z Nazwy Domeny. Pozwany, jak wynika z jego twierdzeń, w dniu 21 sierpnia 2024 r. wezwał Powoda do zapłaty wynagrodzenia w wysokości PLN 35.000 z tytułu korzystania z Nazwy Domeny, zaś Powód w odpowiedzi z dnia 6 września 2024 r. odmówił spełnienia żądania, wskazując na brak podstaw faktycznych i prawnych roszczenia.

Powód podnosi, że podejmował próby polubownego rozwiązania sporu. W dniu 13 września 2024 r. złożono w imieniu Powoda ofertę odkupu Nazwy Domeny, która nie spotkała się z odpowiedzią Pozwanego.

5. Twierdzenia stron

A. Powód

Powód podnosi, że spełnił wszystkie przesłanki wymagane na podstawie Polityki do dokonania przeniesienia Nazwy Domeny na Powoda.

Po pierwsze, Powód wskazuje, że Nazwa Domeny jest identyczna lub myląco podobna do znaków towarowych, do których posiada prawa.

Po drugie, Powód argumentuje, że Pozwany nie posiada ani praw, ani uzasadnionego interesu w odniesieniu do Nazwy Domeny. Fakt, że Pozwany jest akcjonariuszem Powoda, nie stanowi podstawy do przypisywania mu uprawnień do oznaczenia SMART KID BELT będącego elementem infrastruktury spółki. Pozwany nigdy nie prowadził pod Nazwą Domeny niezależnej działalności od działalności Powoda.

Po trzecie, Powód stwierdza, że Nazwa Domeny została zarejestrowana i jest używana w złej wierze. Powód wskazuje, że Pozwany, jako wspólnik Powoda, był zobowiązany do zarejestrowania Nazwy Domeny na rzecz Powoda, ale uczynił to we własnym imieniu pierwotnie w 2016 r., a następnie ponownie w czerwcu 2024 r., już po wygaśnięciu wcześniejszej rejestracji. Powód utrzymuje, że nie był świadomy, że Nazwa Domeny nie należy formalnie do Powoda aż do momentu utraty dostępu w czerwcu 2024 r. Dopiero wówczas Powód miał powziąć wiedzę o stanie rejestracyjnym Nazwy Domeny.

Nazwa Domeny miała służyć wyłącznie działalności spółki powodowej i przez wiele lat stanowiła jej podstawowy kanał sprzedaży oraz komunikacji z klientami. Odcięcie Powoda od dostępu do Nazwy Domeny przez Pozwanego w 2024 r. doprowadziło do poważnych strat w prowadzonej działalności gospodarczej.

Powód twierdzi dalej w swoim piśmie uzupełniającym, że Pozwany, mając pełną świadomość istnienia znaków towarowych Powoda, dokonał ponownej rejestracji Nazwy Domeny w ramach tzw. insider domain grabbing, tj. działania polegającego na przejęciu domeny przez osobę mającą uprzywilejowany dostęp do informacji wewnętrznych spółki. Pozwany, wykorzystując wcześniejszy dostęp techniczny do konta domenowego, zarejestrował ją ponownie na inny podmiot niż Powoda, co stanowi nową czynność prawną, dokonaną w odmiennym stanie prawnym i faktycznym.

Powód wskazuje w swoim piśmie uzupełniającym, że brak reakcji Powoda na pierwotną rejestrację Nazwy Domeny nie może być traktowany jako milcząca zgoda, bowiem Pozwany przez lata ukrywał fakt, że Nazwa Domeny jest zarejestrowana na niego (m.in. wykupując usługę maskowania danych w WHOIS). Pozostali przedstawiciele Powoda nie mieli wiedzy o tym stanie rzeczy aż do 2024 r.

Na zakończenie, Powód podnosi w swoim piśmie uzupełniającym, że wniosek Pozwanego o stwierdzenie wyłudzenia Nazwy Domeny (ang. reverse domain name hijacking) ("RDNH") jest bezzasadny.

B. Pozwany

Pozwany wnosi o oddalenie żądanych przez Powoda środków zaradczych oraz o stwierdzenie wyłudzenia Nazwy Domeny (RDNH).

Zdaniem Pozwanego Powód nie wykazał spełnienia wszystkich trzech przesłanek wymaganych Polityką do przeniesienia Nazwy Domeny na swoją rzecz.

Po pierwsze, Pozwany nie kwestionuje, że Nazwa Domeny jest identyczna lub podobna do znaków towarowych Powoda. Jednakże Pozwany podnosi, że w dacie rejestracji Nazwy Domeny Powód nie posiadał jeszcze zarejestrowanych praw do żadnego ze wskazanych znaków towarowych. Zostały one zgłoszone i zarejestrowane dopiero po rejestracji Nazwy Domeny.

Po drugie, Pozwany twierdzi, że posiada prawa lub uzasadniony interes w odniesieniu do Nazwy Domeny. Domena ta została zarejestrowana w celu zabezpieczenia działalności, w której Pozwany, jako współtwórca produktu SMART KID BELT i udziałowiec, odgrywał kluczową rolę. Jego interes był konsekwentnie realizowany, m.in. poprzez odnawianie Nazwy Domeny. Przez osiem lat (2016–2024) Powód korzystał z Nazwy Domeny, mając świadomość, że jest ona zarejestrowana na Pozwanego, i nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. W swoim piśmie uzupełniającym Pozwany podkreśla, że zarzuty o “insider domain grabbing” są bezzasadne. Pozwany, jako udziałowiec Powoda oraz członek zarządu odpowiedzialny za aspekty techniczne, działał w interesie Powoda. Brak formalnej umowy nakazującej rejestrację Nazwy Domeny na Powoda dodatkowo podważa twierdzenia Powoda.

Pozwany zaprzecza również, jakoby odebrał Powodowi dostęp do Nazwy Domeny w czerwcu 2024 r. Pozwany wyjaśnia, że w tym okresie Nazwa Domeny mogła być czasowo niedostępna z powodu wygaśnięcia ważności i wymagała odnowienia, co uczynił Pozwany.

Po trzecie, zdaniem Pozwanego Powód nie wykazał, że rejestracja Nazwy Domeny nastąpiła w złej wierze. W chwili rejestracji Nazwy Domeny Pozwany był udziałowcem i wynalazcą produktu SMART KID BELT, który znajdował się na wczesnym etapie rozwoju, a Powód nie dysponował jeszcze żadnymi prawami do znaków towarowych. Nazwa Domeny miała zostać zarejestrowana w uzasadnionym celu biznesowym, bez zamiaru naruszenia cudzych praw. Również odnowienie Nazwy Domeny w 2024 r. miało na celu zabezpieczenie jej przed przejęciem przez osoby trzecie i kontynuację dotychczasowej działalności. Odnowienie Nazwy Domeny nie może być przy tym, zdaniem Pozwanego, traktowane jako nowa rejestracja.

Nadto, Pozwany wskazuje w swoim piśmie uzupełniającym, że brak wiedzy Powoda o statusie rejestracyjnym wynika z jego własnych zaniedbań w nadzorze nad infrastrukturą spółki, a nie z ukrywania informacji przez Pozwanego. Pozwany podważa także twierdzenia dotyczące rzekomej oferty odkupu Nazwy Domeny. Pozwany uważa, że domniemane działanie rzekomego pełnomocnika Powoda nie miało podstaw prawnych, a brak przedłożenia pełnomocnictwa wyklucza uznanie go za reprezentanta Powoda. W ocenie Pozwanego, nie złożono mu żadnego formalnego sprzeciwu wobec jego statusu właściciela Nazwy Domeny. Pozwany dalej argumentuje, że wykupienie ochrony WHOIS w 2017 r. było standardową praktyką ochrony prywatności, nie zaś działaniem mającym na celu ukrycie stanu prawnego.

W ocenie Pozwanego, złożenie Skargi przez Powoda jest elementem wewnętrznego sporu korporacyjnego. Pozwany zauważa, że złożenie Skargi nastąpiło równolegle z jego odwołaniem z zarządu Powoda, co wskazywać ma na charakter odwetowy działań Powoda, a nie rzeczywistą ochronę interesów prawnych. Pozwany wskazuje, że procedura UDRP nie służy rozwiązywaniu wewnętrznych konfliktów wspólników.

6. Rozpoznanie i rozstrzygnięcie

Paragraf 4(a) Polityki nakłada na Powoda ciężar udowodnienia obecności trzech odrębnych elementów, które można podsumować w następujący sposób:

- (i) Nazwa Domeny jest identyczna albo myląco podobna do znaku towarowego lub znaku usługowego, do którego Powód posiada prawa; oraz
- (ii) Pozwany nie ma żadnych praw ani uzasadnionych interesów w odniesieniu do Nazwy Domeny; oraz
- (iii) Nazwa Domeny została zarejestrowana i jest używana w złej wierze.

Żądany środek zaradczy może zostać przyznany tylko wtedy, gdy spełnione są powyższe kryteria.

Obowiązującym standardem dowodowym w sprawach UDRP jest “zasada prawdopodobieństwa” lub “przewaga dowodów”. Zob. sekcja 4. 2 Przeglądu WIPO orzecznictwa zespołów orzekających WIPO w zakresie wybranych pytań dotyczących UDRP, wydanie trzecie (ang. WIPO Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Third Edition) ([Przegląd WIPO 3.0](#)).

A. Identyczność lub mylące podobieństwo

W ramach pierwszej przesłanki Powód powinien wykazać, że Nazwa Domeny jest identyczna lub myląco podobna do znaku towarowego, do którego przysługują mu prawa.

Powód jest właścicielem szeregu znaków towarowych SMARTKIDBELT. Nazwa Domeny zawiera ten znak w całości. Jak wielokrotnie wskazywały zespoły orzekające w sprawach UDRP, zawarcie znaku towarowego w całości w nazwie domeny wystarcza do uznania jej za identyczną lub myląco podobną do tego znaku. Zob. m.in. *PepsiCo, Inc. v. PEPSI, SRL (a/k/a P.E.P.S.I.) and EMS COMPUTER INDUSTRY (a/k/a EMS)*, sprawa WIPO Nr. [D2003-0696](#).

Rejestracja Nazwy Domeny przed nabyciem przez Powoda praw do znaku towarowego SMARTKIDBELT nie wyklucza legitymacji Powoda do wniesienia sprawy w trybie UDRP, ani nie uniemożliwia Zespołowi Orzekającemu stwierdzenia tożsamości lub mylącego podobieństwa w ramach pierwszej przesłanki. Zob. [Przegląd WIPO 3.0](#), sekcja 1.1.3.

Domena najwyższego poziomu (“TLD”) w Nazwie Domeny “.com” jest uznawana za standardowy wymóg rejestracyjny i zazwyczaj pomijana przy ocenie pierwszej przesłanki. Zob. [Przegląd WIPO 3.0](#), sekcja 1.11.

W związku z powyższym, Zespół Orzekający stwierdza, że Nazwa Domeny jest identyczna ze znakiem towarowym SMARTKIDBELT należącym do Powoda w rozumieniu Polityki. Tym samym, Zespół Orzekający uznaje, że pierwsza przesłanka została spełniona.

B. Prawo lub uzasadniony interes

W ramach drugiej przesłanki Powód musi wykazać, że Pozwany nie posiada żadnych praw ani uzasadnionego interesu w odniesieniu do Nazwy Domeny.

Zgodnie z paragrafem 4(c) Polityki, istnienie prawa lub uzasadnionego interesu Pozwanego może zostać uznane przez Zespół Orzekający w przypadku spełnienia jednej z poniższych przesłanek:

- (i) Pozwany używał lub przygotowywał się do używania Nazwy Domeny lub nazwy z nią związanej w dobrej wierze w związku z oferowaniem towarów lub usług przed powstaniem sporu; lub
- (ii) Pozwany jest powszechnie znany pod Nazwą Domeny, nawet jeżeli nie nabył praw do znaku towarowego; lub
- (iii) Pozwany dokonuje zgodnego z prawem, niekomercyjnego lub uczciwego użytku Nazwy Domeny, bez zamiaru osiągnięcia zysku poprzez wprowadzenie konsumentów w błąd lub działania na szkodę znaku towarowego.

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą w postępowaniach UDRP, choć ogólny ciężar dowodu spoczywa na Powodzie, to po wykazaniu prima facie braku praw lub uzasadnionego interesu Pozwanego, ciężar przedstawienia dowodów przenosi się na Pozwanego. To Pozwany powinien wykazać, że przysługują mu prawa lub uzasadniony interes w odniesieniu do Nazwy Domeny (zob. np.: *Document Technologies, Inc. v. International Electronic Communications Inc.*, sprawa WIPO Nr. [D2000-0270](#); *Julian Barnes v. Old Barn Studios Limited*, sprawa WIPO Nr. [D2001-0121](#)).

W okolicznościach sprawy Zespół Orzekający uznał, że Powód wykazał prima facie, że Pozwany nie posiada praw ani uzasadnionego interesu w odniesieniu do Nazwy Domeny. Jednocześnie, Pozwany nie wykazał, że którakolwiek z przesłanek wskazująca na istnienie prawa lub uzasadnionego interesu Pozwanego została w niniejszej sprawie spełniona.

Pozwany opiera twierdzenia o istnieniu prawa lub uzasadnionego interesu do Nazwy Domeny zasadniczo na odwołaniu do celu jej rejestracji w postaci chęci zabezpieczenia działalności Powoda, w której Pozwany odgrywał kluczową rolę, a także na swojej funkcji w zarządzaniu Nazwą Domeny jako osoba powiązana ze Powoda.

Jak wskazano jednak w sekcji 1.11. Przeglądu WIPO 3.0, zespoły orzekające zazwyczaj oceniają dochodzone przez pozwanego prawa lub uzasadniony interes z perspektywy chwili obecnej, tj. z uwzględnieniem okoliczności istniejących w momencie wniesienia skargi. Bez uszczerbku dla obowiązku powoda w zakresie wykazania, że nazwa domeny została zarejestrowana i używana w złej wierze, pozwany powołujący się na prawo lub uzasadniony interes do nazwy domeny, przykładowo w oparciu o wcześniejsze porozumienie lub stosunek między stronami albo o przeszłe działania w dobrej wierze (a więc wykazując jedynie dawny tytuł prawny lub interes), niekoniecznie będzie posiadał prawo lub uzasadniony interes do spornej domeny w chwili wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze, brak jest w aktach sprawy potwierdzenia okoliczności, które mogłyby świadczyć o istnieniu po stronie Pozwanego jakichkolwiek praw lub uzasadnionego interesu w odniesieniu do Nazwy Domeny. Podsumowując, Zespół Orzekający uznaje, że druga przesłanka Polityki została spełniona.

C. Rejestracja i używanie w złej wierze

W ramach trzeciej przesłanki, Powód zobowiązany jest wykazać łączne spełnienie dwóch przesłanek, a mianowicie, że Nazwa Domeny została zarejestrowana oraz jest używana w złej wierze.

Wymóg ten może okazać się przeszkodą dla powoda w sytuacji, gdy sporna nazwa domeny jest ewidentnie używana w złej wierze, ale nie można wykazać, że jej pierwotna rejestracja miała miejsce w złej wierze. Ponadto, w orzecznictwie na podstawie UDRP jednoznacznie odrzuca się koncepcję tzw. “wstecznej złej wiary” (ang. retroactive bad faith), tj. opierania się na późniejszym działaniu pozwanego w złej wierze w celu wykazania, że zamiar działania w złej wierze istniał już w chwili rejestracji domeny. Zob. *Olympic Council of Asia v. DEMCO, DEMCO*, sprawa WIPO Nr. [D2024-4233](#).

W niniejszej sprawie, mimo że Zespół Orzekający odnosi się z dużym sceptycyzmem do wielu elementów stanowiska Pozwanego dotyczących okoliczności rejestracji Nazwy Domeny na podmiot związany z Pozwanym, a nie na Powoda, brak jest jednoznacznych dowodów, że Pozwany w istocie został zobowiązany lub miał instrukcję, aby zarejestrować Nazwę Domeny na rzecz Powoda, a nie we własnym imieniu.

Powód przytacza jedynie twierdzenia, bez przedstawienia żadnych dowodów, jakoby Pozwany, jako współnik Powoda, był zobowiązany do zarejestrowania Nazwy Domeny na rzecz Powoda, czego nie uczynił rejestrując Nazwę Domeny we własnym imieniu pierwotnie w 2016 r., a następnie ponownie w czerwcu 2024 r. Powód utrzymuje, że nie miał wiedzy co do stanu rejestracyjnego Nazwy Domeny aż do momentu podnoszonej utraty dostępu w czerwcu 2024 r. Pozwany zaprzecza wskazując słusznie na brak dowodów potwierdzających zobowiązanie Pozwanego do rejestracji Nazwy Domeny w imieniu i na rzecz Powoda, a nie Pozwanego.

W konsekwencji, chociaż okoliczności sprawy mogą sugerować, że Nazwa Domeny została zarejestrowana na Pozwanego z wspólnym zamiarem stron, że ostateczne prawo do tej domeny miało przysługiwać Powodowi, w aktach sprawy brak jest jednoznacznych dowodów potwierdzających, że taka była rzeczywiste wola Stron w chwili rejestracji. Zespół Orzekający nie dysponuje zatem materiałem dowodowym, który pozwalałby mu z należytą bardziej prawdopodobnie niż nie pewnością stwierdzić, że działanie Pozwanego przy rejestracji Nazwy Domeny miało charakter złej wiary.

Zespół Orzekający dostrzega, że wokół rejestracji Nazwy Domeny istnieją sprzeczne twierdzenia Stron, które pozostają niewyjaśnione. Zważywszy, że żadna ze Stron nie była w stanie przedstawić dowodów na poparcie swojego stanowiska w zakresie okoliczności rejestracji Nazwy Domeny, Zespół Orzekający skłania się ku ocenie, że okoliczności sprawy mogą wskazywać, że niniejszy spór – obejmujący elementy sporu korporacyjnego – wykracza poza zakres typowej sprawy objętej UDRP.

Zespół Orzekający podkreśla, że nie pełni funkcji sądu powszechnego właściwego dla wszelkich spraw domenowych, a UDRP nie została stworzona po to, by rozstrzygać wszelkie spory związane w jakikolwiek sposób z nazwami domen. Przeciwnie, UDRP została celowo ograniczona do konkretnego rodzaju nadużyć w postaci tzw. cybersquattingu. Zob. *The Thread.com, LLC v. Jeffrey S. Poploff*, sprawa WIPO Nr. [D2000-1470](#).

W zaistniałych okolicznościach Zespół Orzekający nie znajduje zatem podstaw do stwierdzenia, że Nazwa Domeny została zarejestrowana w złej wierze w rozumieniu Polityki, a zatem trzecia przesłanka Polityki nie została spełniona.

D. Wyłudzenie Nazwy Domeny

Paragraf 15(e) Regulaminu stanowi, że jeśli po rozpatrzeniu stanowisk stron Zespół Orzekający uzna, że Skarga została wniesiona w złej wierze, na przykład w celu dokonania tzw. wyłudzenia Nazwy Domeny (RDNH) lub nękania właściciela Nazwy Domeny, powinien w treści decyzji stwierdzić, że Skarga została wniesiona w złej wierze i stanowi nadużycie procedury administracyjnej.

Zgodnie z sekcją 4.16. Przeglądu WIPO 3.0 RDNH jest zdefiniowane w UDRP jako posługiwanie się procedurą UDRP w złej wierze w celu pozbawienia zarejestrowanego właściciela prawa do nazwy domeny. Zespoły orzekające odnoszą się również do paragrafów 3(b)(xiii) i (xiv) UDRP przy ocenie możliwych przypadków RDNH.

Do najczęściej wskazywanych przez zespoły orzekające powodów uznania, że miało miejsce RDNH, należą:

- (i) okoliczności wskazujące, że powód wiedział, że nie może skutecznie wykazać żadnego z trzech wymaganych elementów UDRP, np. brak praw do znaku towarowego, świadomość istnienia praw lub uzasadnionego interesu po stronie pozwanego, albo wiedza o braku działania w złej wierze (por. ogólnie sekcja 3.8 Przeglądu WIPO 3.0), np. gdy rejestracja domeny miała miejsce na długo przed nabyciem przez Powoda praw do znaku;
- (ii) okoliczności, które wskazują, że Powód powinien był wiedzieć, że nie ma podstaw do skutecznego dochodzenia roszczenia przy racjonalnej ocenie dostępnych mu faktów, w tym danych zawartych na stronie internetowej pod domeną lub ogólnodostępnych źródeł takich jak baza WHOIS;
- (iii) nieuzasadnione ignorowanie utrwalonego orzecznictwa wynikającego z Polityki, w szczególności tego ujętego w Przeglądzie WIPO, z wyjątkiem sytuacji, w których istnieją oczywiste podstawy do przedstawienia alternatywnej argumentacji prawnej;
- (iv) przedstawienie fałszywych dowodów lub podejmowanie prób wprowadzenia zespołu orzekającego w błąd;
- (v) celowe przedstawienie niepełnych materiałów dowodowych, często uzupełnianych dopiero przez Pozwanego;
- (vi) zatajenie faktu, że sprawa stanowi ponowne wniesienie skargi w trybie UDRP (refiling);
- (vii) wniesienie skargi po nieudanej próbie nabycia spornej domeny od Pozwanego, bez uzasadnionej podstawy prawnej;
- (viii) oparcie skargi wyłącznie na ogólnikowych twierdzeniach, bez jakichkolwiek dowodów na ich poparcie.

Co istotne, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, samo oddalenie skargi nie stanowi wystarczającej podstawy do stwierdzenia RDNH. Zob. sekcja 4.16. Przeglądu WIPO 3.0

W okolicznościach sprawy Zespół Orzekający nie znajduje podstaw do stwierdzenia RDNH.

W szczególności, chociaż Skarga ostatecznie nie została uwzględniona, Zespół Orzekający odnosi się z dużym sceptycyzmem do wyjaśnień Pozwanego dotyczących sposobu wykorzystania Nazwy Domeny. W szczególności, nie istnieje żaden oczywisty powód, dla którego Pozwany miałby potrzebować lub używać tej domeny w jakimkolwiek kontekście niezwiązanym z działalnością Powoda, a Pozwany nie przedstawił żadnego wiarygodnego wyjaśnienia, które podważyłoby tę fundamentalną wątpliwość.

Biorąc zatem pod uwagę ogół okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, Skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Zespół Orzekający dostrzega jednak podstawy dla zastrzeżeń Powoda wobec używania Nazwy Domeny, czy też biernego utrzymywania Nazwy Domeny (ang. passive holding), przez Pozwanego. W związku z tym, Zespół Orzekający nie stwierdza wystąpienia RDNH.

7. Wyrok

Mając powyższe na uwadze, Skarga zostaje oddalona.

/Piotr Nowaczyk/

Piotr Nowaczyk

Arbiter

Data: 7 lipca 2025 r.